

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy Štěpána Výborného a soudců Jana Schneeweise a Martina Bobáka v právní věci

žalobkyně: **GELP s.r.o.**, IČO: 053 49 958
se sídlem Revoluční 8, Praha 1
zastoupená advokátkou JUDr. Alicí Hejzlarovou, LL.M., MBA
se sídlem Žitná 49, Praha 1

proti

žalovanému: **Generální ředitelství cel**
se sídlem Budějovická 7, Praha 4

o žalobě proti rozhodnutím žalovaného ze dne 22. 1. 2021, č. j. 1064/2021-900000-312

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci a průběh řízení před správním orgánem

1. Žalobkyně se podanou žalobou domáhala zrušení shora specifikovaného rozhodnutí žalovaného (dále jen „**napadené rozhodnutí**“), kterým byl k odvolání žalobkyně změněn výrok rozhodnutí Celního úřadu pro hlavní město Prahu (dále jen „**celní úřad**“) ze dne 20. 3. 2020, č. j. 204997/2020-510000-12 (dále jen „**prvostupňové rozhodnutí**“), pod písm. D) tak, že byla vypuštěna část textu „s odkazem na ustanovení § 136 odst. 3 zákona o hazardních hrách“, část textu „podle § 71 zákona o hazardních hrách“ byla nahrazena textem „podle § 71 odst. 1 zákona o hazardních hrách“ a část textu „30.1.2018“ byla nahrazena textem „30. 1. 2019 v čase 10:21 hod.“. Ve zbytku bylo prvostupňového rozhodnutí potvrzeno. Prvostupňovým rozhodnutím byla žalobkyně uznána vinnou ze spáchání přestupků dle § 123 odst. 1 písm.

Shodu s prvopisem potvrzuje S. T.

c) a odst. 3 písm. e), i) a j) zákona č. 186/2016 Sb., o hazardních hrách, ve znění účinném od 1. 7. 2018 do 23. 4. 2019 (dále jen „**zákon o hazardních hrách**“), za což jí byla uložena pokuta ve výši 150 000 Kč a povinnost uhradit náklady správního řízení ve výši 1 000 Kč.

2. Ze správního spisu soud zjistil, že dne 30. 1. 2019 zahájila kontrolní skupina celního úřadu v provozovně s názvem „Kasino Royal – Pershing“ v přízemí budovy na adrese Jiřího z Poděbrad 16, Praha 3 (dále jen „**provozovna**“) kontrolu dodržování zákona o hazardních hrách. Povinnou osobou dle § 5 odst. 2 zákona č. 255/2012 Sb., kontrolní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „**kontrolní řád**“) byla ustanovena v provozovně přítomná zaměstnankyně S. Z. Na základě námitky žalobkyně se následně dostavila kontrolní skupina do provozovny ještě jednou dne 26. 3. 2019 za účelem došetření týkajícího se provedení kontrolního nákupu na stolech živé hry. Během kontroly bylo zjištěno porušení § 66 odst. 2 zákona o hazardních hrách, protože na budově provozovny se nacházely nápisy „ROYALE“ samostatně nebo ve spojení s logem korunky na oknech a nápisy „CASINO ROYALE“, což se považuje za formu propagace hazardní hry. Dále bylo zjištěno porušení výroku IV. bodu 15 rozhodnutí Ministerstva financí ze dne 30. 5. 2018, č. j. MF-24270/2017/34-21, jímž bylo žalobkyni uděleno základního povolení k provozování živé hry (dále jen „**základní povolení**“), protože žalobkyně dne 30. 1. 2019 nezajistila v provozovně po celou dobu provozu kasina, aby byla účastníkům živé hry vždy bezodkladně umožněna současně hra na započitatelných hracích stolech Admirál kolo štěstí (č. GP-KS-002-0025) a stolech kolo štěstí (č. GP-KS-002-0004, GP-KS-002-0005 a GP-KS-002-0040). Zjištěno bylo také porušení § 70 zákona o hazardních hrách, když dne 17. 12. 2018 nebylo celnímu úřadu oznámeno zahájení provozování hazardní hry na kole štěstí č. GP-KS-002-0040, na němž byl provoz zahájen dne 21. 12. 2018 a dále porušení § 71 odst. 1 téhož zákona, neboť dne 30. 1. 2019 vstoupil člen kontrolní skupiny v civilním oděvu do provozovny s tím, že žalobkyně neprovedla jeho řádnou identifikaci a umožnila mu vstup na cizí registrační kartu bez ověření s dokladem totožnosti.
3. Relevantní skutková zjištění byla zachycena v protokolu o kontrole ze dne 7. 3. 2019, č. j. 84034-14/2019-510000-61.1 (dále jen „**protokol o kontrole**“) a v dodatku k protokolu o kontrole ze dne 26. 3. 2019, č. j. 84034-22/2019-510000-61.1 (dále jen „**dodatek**“). Proti kontrolním zjištěním obsaženým v protokolu o kontrole a v dodatku podala žalobkyně námitky, které byly zamítnuty rozhodnutím celního úřadu ze dne 13. 5. 2019, č. j. 293987/2019-510000-12. Celní úřad vydal následně dne 20. 12. 2019 příkaz č. j. 800518/2019-510000-12 (dále jen „**Příkaz**“), kterým uznal žalobkyni vinnou ze spáchání přestupku dle § 123 odst. 1 písm. c) a odst. 3 písm. e), i) a j) zákona o hazardních hrách, za což ji uložil pokutu ve výši 150 000 Kč. Proti Příkazu podala žalobkyně odpor, čím došlo k jeho zrušení. Následně vydal celní úřad prvostupňové rozhodnutí, proti němuž podala žalobkyně včas odvolání.
4. Žalovaný neshledal odvolání žalobkyně důvodným. V odůvodnění napadeného rozhodnutí nejprve konstatoval, že ač došlo po spáchání přestupků k novelizaci zákona o hazardních hrách a zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „**přestupkový zákon**“), není nová právní úprava pro žalobkyni příznivější. Ve vztahu k přestupku spočívajícímu v propagaci provozování hazardní hry (dále jen „**přestupek č. 1**“) uvedl, že rozhodující je posouzení, zda označení provozovny lze považovat za formu propagace hazardních her či získávání výher. Na budově provozovny bylo opakovaně umístěno grafické znázornění korunky (logo), a to samostatně či v kombinaci s nápisy „ROYAL“ a „CASINO ROYALE“. Je zřejmé, že grafické vyobrazení

Shodu s prvopisem potvrzuje S. T.

korunky i nápisy jsou spojeny s herním prostorem. Nadto vyobrazení korunky, ať už samostatně nebo se zmíněným nápisem je opakovaně použito i uvnitř provozovny. V provozovně jsou provozovány hazardní hry a je tedy jednoduché dovodit vzájemnou vazbu. Přímé spojení s názvem „CASINO ROYALE“ dává jasně najevo, co je uvnitř provozováno a logo korunky dojem umocňuje. Označení provozovny tedy může působit jako forma propagace hazardních her a je způsobilé přilákat nové zákazníky. Takováto sdělení podléhají zákazu dle § 68 zákona o hazardních hrách. Na závěr o spáchání uvedeného přestupku přitom nemá vliv, že žalobkyně následně polepy v oknech změnila.

5. Důvodnými žalovaný neshledal ani námitky týkající se neumožnění hry na všech započítatelných stolech živé hry současně (dále jen „**přestupek č. 2**“). Žalobkyně je při provozování hazardních her vázána nejen zákonem, ale také základním povolením a povolení k umístění herního prostoru. V základním povolení jí bylo povoleno provozování živých her po celou provozní dobu prostřednictvím čtyř započítatelných stolů další živé hry. Dne 30. 1. 2019 proběhla v provozovně žalobkyně kontrola, během níž se zde nacházely pouze dvě osoby (S. Z. a J. K.). Dle předložených pracovních smluv vykonával p. K. práci barmana a dohledu na provoz výherních hracích přístrojů (dále jen „**VHP**“) a p. Z. práci servírky a dohledu na provoz VHP. Žádný z přítomných zaměstnanců neměl jako druh práce uvedenou pozici krupiéra. K zajištění provozu kasina tedy byly v okamžiku zahájení kontroly přítomny pouze dvě osoby, které měly na starost jak obsluhu baru, tak také kasina, a tedy i provádění identifikace a registrace návštěvníků, zajišťování výplaty, obsluhy 40 technických zařízení, živé hry, výměnu hotovosti za žetony a ostatní provozní záležitosti. Povinná osoba přitom během kontroly dne 30. 1. 2019 potvrdila, že přítomny byly dvě osoby a uvedla, že pracuje jako obsluha baru a automatů a provádí registraci. Počty stolů živé hry jsou rozhodující pro počet herních pozic technické hry. U hracích stolů živé hry přitom musí být hráči umožněna živá hra po celou provozní dobu kasina. Úloha krupiéra není jen doprovodná, ale naopak stěžejní. To platí i u hry „Šťastné kolo“. Důležitá je trvale umožněná výlučná interakce mezi krupiérem a hráčem.
6. Celní úřad věc došetřil dne 26. 3. 2019 provedením kontrolního nákupu na stolech živé hry. V provozovně se nacházely tři zaměstnankyně, vykonávající práci servírek a dohledu na provoz VHP. Živá hra proběhla bez větších časových prostojů na všech stolech živé hry najednou (byla obsluhována dvěma krupiéry). Bylo však zřejmé, že krupiéri neměli přehled o všech elementech živé hry při pohybu mezi stoly, když se museli věnovat jak jejímu vyhodnocování, tak příjmu a ukončování sázek a kontrole hrajících osob. V provozovně byli přítomni dva zaměstnanci a v případě zájmu o hru na všech stolech živé hry by musel jeden zaměstnanec obsluhovat „kola štěstí“ a druhý zajišťovat zbylé povinnosti spojené s provozem kasina. Nelze proto přisvědčit tvrzení žalobkyně, že by umožnila všech čtyřech započítatelných stolech živé hry. Krupiér by totiž nemohl dostatečným způsobem dohlížet na řádný průběh hry. Celní úřad tedy dostatečně zjistil skutkový stav věci. Výklad žalobkyně odporuje účelu a smyslu § 68 zákona o hazardních hrách a není v souladu se záměry zákonodárce (snížení dostupnosti hazardních her). Naopak nasvědčuje snaze o získání výhodnějšího režimu. Závažnost jednání žalobkyně spočívá v tom, že vede k deformaci tohoto segmentu hazardního trhu v důsledku významné finanční a konkurenční výhody oproti řádným provozovatelům kasin, ale také heren. Je obcházením zákona, pokud provoz započítatelných stolů živé hry není fakticky zajišťován a současně jsou čerpány výhody zákonem přiznané řádným provozovatelům kasin. Žalobkyně nesplnila povinnost vyplývající ze základního povolení, když neumožnila živou hru nejméně u čtyř hracích stolů živé hry po celou provozní dobu. V dané věci došlo k individuálnímu posouzení konkrétní

Shodu s prvopisem potvrzuje S. T.

živé hry a skutkový stav byl zjištěn bez jakýchkoliv pochybností. Celní úřad správně aplikoval příslušné právní normy.

7. Žalovaný neshledal důvodnou ani námitku týkající se přestupku spočívajícího v neoznámení zahájení provozu v zákonné lhůtě (dále jen „**přestupek č. 3**“). Žalobkyně nerozporovala skutkový stav, šlo podle ní o administrativní pochybení. Ze spisového materiálu vyplynulo, že dne 17. 12. 2019 nebylo celnímu úřadu oznámeno zahájení provozování hazardní hry na kole štěstí č. GP-KS-002-0040, k jehož faktickému zahájení došlo 21. 12. 2018. Byla tedy naplněna jak formální, tak materiální stránky uvedeného přestupku. Odpovědnost právnické osoby je přitom konstruována jako objektivní. Byť se jedná o přestupek s nižší závažností, je zde dána společenská škodlivost. Celní úřad zohlednil závažnost uvedeného přestupku při ukládání trestu, když přihlédl ke způsobu ohrožení zájmu společnosti a posoudil okolnosti jeho spáchání.
8. Ani ve vztahu k přestupku spočívajícímu v neprovedení identifikace návštěvníka (dále jen „**přestupek č. 4**“) žalobkyně nerozporovala skutkový stav. Ze spisového materiálu je zřejmé, že identifikace návštěvníka herny (člena kontrolní skupiny) nebyla provedena správně. Žalovaný však přistoupil ke změně výroku prvostupňového rozhodnutí v části D), v němž opravil zřejmou nesprávnost v psaní (nahradil datum 30. 1. 2018 datem 30. 1. 2019 a doplnil odkaz na § 71 odst. 1 zákona o hazardních hrách. Současně konstatoval, že interní směrnice a školení obsluhy sice značí snahu žalobkyně eliminovat jí přičitatelná porušení zákona, avšak ani to nepostačovalo, když tyto postupy nebyly způsobitelné protiprávnímu jednání zabránit. S ohledem na objektivní odpovědnost je nerozhodné, že zákonnou povinnost nesplnila třetí osoba. Povinnost plynoucí z § 71 odst. 1 zákona o hazardních hrách přitom není nikterak náročná na splnění.
9. Celní úřad při zkoumání zákonnosti a přiměřenosti sankce přihlédl ke všem okolnostem a zákonným hlediskům. Jednání žalobkyně je společensky škodlivé a při ukládání sankce nedošlo k excesu, přičemž se celní úřad zabýval také případný likvidačním charakterem pokuty. Uložená sankce odpovídá skutkovým okolnostem a intenzitě porušení chráněných hodnot. Pokuta přitom dosahuje toliko 0,3% zákonného rozpětí. Žalovaný uznal mimořádnou situaci v souvislosti s COVID-19, avšak žalobkyně svá tvrzení, že by se úhradou sankce dostala do existenčních problémů, nedoložila. Provozovatelem hazardních her může být nadto pouze právnická osoba, která má, mimo jiné, vlastní zdroje v minimální výši 2 000 000 EUR. V případě žalobkyně se tak o likvidační sankci nejedná.

II. Obsah žaloby

10. Žalobkyně v **prvním žalobním bodě** namítala, že žalovaný ve vztahu k přestupku č. 1 nedostatečně odůvodnil svůj názor, že lze dovodit vazbu na provozování hazardních her. Jde o excesivní názor, který není založen na jasných důkazech. Z odůvodnění napadeného rozhodnutí plyne, že např. u prodejce krmiv pro kočky a psy se při použití slov „Royal“ či „Royale“ nejedná o reklamu, nýbrž o název produktu. U žalobkyně se však nejedná o název provozovny, nýbrž o reklamu. Žalobkyně přitom dává kolemjdoucím jasně najevo, co je uvnitř provozováno také slovem „Casino“, kterým je žalobkyně povinna provozovnu označit. Spojení se slovem „Royal“ či „Royale“ nezasahuje do zákazu vyobrazení reklamy hazardních her, pouze doplňuje zákonné označení provozovny. Žalovaný užívá dvojí metr při posouzení toho, kdy při použití uvedených slov jedná o reklamu a kdy o přípustné označení zboží. Nedostatečně se tedy vypořádal s rozlišením mezi prodejci krmiv, u nichž je uvedené spojení bráno jako název produktu a provozovatelem hazardních her, u něhož

Shodu s prvopisem potvrzuje S. T.

jde o zakázanou reklama. Za excesivní označila také názor žalovaného, že spojitost označení provozovny s provozováním hazardních her bude zjevná rovněž osobám, které v dané provozovně nikdy nebyly. Žalovaný se nedostatečně vypořádal s argumentem, že zákonným označením provozovny slovem „Casino“ je kolemjdoucím zřejmé, k čemu provozovna slouží. Není jasné, proč by žalobkyně měla být pokutována za spojení zákonného označení provozovny se slovem „Royal“ či „Royale“ a logem korunky. Žalovaný se až křečovitě snaží popsat propojení uvedených slov a korunky s hraním hazardních her. Tato úvaha nebere v potaz „běžné“ osoby, na jejichž ochranu předmětná ochrana cílí. Žalobkyně omezení reklamy v tomto směru respektuje. Dále žalobkyně poukázala na nerovnost omezení marketingové prezentace v porovnání se sázkovými kanceláři a uvedla, že ad absurdum by bylo porušením zákona o hazardních hrách i prezentování herního prostoru nápisem „Dog casino“ doplněným o symbol tlapky. Přitom je zřejmé, že takové označení není se zákonem o hazardních hrách v rozporu.

11. Ve **druhém žalobním bodě** žalobkyně k přestupku č. 2 zdůraznila, že při uložení pokuty se jednalo pouze o domněnku, když dne 30. 1. 2019 zprvu vůbec nebyla provedena kontrola. Tento postup je nezákonný, neboť nebyl proveden „důkazní“ nákup. Dne 26. 3. 2019 byla provedena další kontrola s provedením kontrolního nákupu, kdy byla zjištěna bezprostřední provozuschopnost všech stolů živé hry. Ze strany celního úřadu se jedná o šikanozní postup, kdy dochází k nepřiměřené kontrole žalobkyně (každé 3 měsíce). Žalobkyni není známo, že by jiné provozovny byly kontrolovány stejně často. V zákoně o hazardních hrách ani v základním povolení není uvedeno, že u každého započitatelného stolu živé hry musí být fyzicky přítomen jeden krupiér, ani že hra musí probíhat souběžně. Při druhé kontrole byli zaměstnanci žalobkyně schopni být přítomni neprodleně na všech povolených stolech živé hry a tím zajistit to, co bylo žalobkyni vytýkáno. Jednání při kontrole a závěry uvedené v rozhodnutích správních orgánů obou stupňů jsou v rozporu s vyjádřením plk. Ing. M., ředitele odboru dohledu žalovaného, který formuloval v dopise ze dne 14. 8. 2019, č. j. 39397/2019-900000-331.1, který byl zaslán Institutu pro regulaci hazardních her z.s.
12. Obsahem **třetího žalobního bodu** bylo tvrzení, že jednání, jímž došlo ke spáchání přestupku č. 3, bylo administrativním pochybením s nulovou materiální škodlivostí, které bylo neprodleně napraveno. Žalobkyně poukázala na typovou společenskou škodlivost, která odlišuje nejen trestné činy od přestupků, ale také bagatelní přestupky od běžných. V této souvislosti odkázala na rozsudek Nejvyššího správního soudu (dále jen „NSS“) ze dne 31. 10. 2008, č. j. 7 Afs 27/2008-46, a uvedla, že nelze resignovat na materiální korektiv při posuzování, zda došlo ke spáchání přestupku v případech, kdy by formalistická aplikace znaků přestupku mohla být nepřiměřená a nespravedlivá. V momentě, kdy došlo k opomenutí nahlášení jediné hry z 11, a to na základě administrativního pochybení, je společenská škodlivost minimální.
13. **Čtvrtým žalobním bodem** žalobkyně rozporovala postup kontrolní skupiny ve vztahu k přestupku č. 4. Členka kontrolní skupiny nejdříve nebyla bez identifikace do herního prostoru provozovny vpuštěna. Tím byly splněny zákonné povinnosti. Kontrolní skupina však zjevně vyhodnotila, že provedená kontrola nestačí a je nutné se dopustit úmyslného podvodu vůči zaměstnanci žalobkyně, kdy vešla do provozovny s vědomím, že chce obejít nastavená pravidla pro identifikaci vstupující osoby a tím usvědčit žalobkyni z přestupku. Takový postup je šikanozní, protože kontrolní skupina měla již od počátku zájem žalobkyni za každou cenu pokutovat. Jinak nelze opětovnou kontrolu téhož vysvětlit. Svědčí o tom i postup kontroly, kdy nejprve bylo ze strany žalobkyně vše dodrženo, načež došlo po dalším

Shodu s prvopisem potvrzuje S. T.

nátlaku kontrolní skupiny k porušení povinností žalobkyně, přičemž došlo k pochybení jednotlivce.

14. V posledním **pátém žalobním bodě** pak žalobkyně namítala, že žalovaný při ukládání sankce nezohlednil materiální hledisko správního pochybení a jako nejzávažnější přestupek zdůraznil neumožnění hry na všech započitatelných stolech živé hry současně. Samotné omezení hry na těchto stolech tedy vede k materiální společenské škodě, za níž má být udělena nepřiměřená pokuta. To vše navíc v době, kdy žalobkyně nemohla po několik měsíců provozovat podnikatelskou činnost a kdy se jí neustále navyšují ztráty v důsledku placení nájmu a vyplácení mezd zaměstnanců. Pokutu tak žalobkyně označila za likvidační.

III. Vyjádření žalovaného

15. Žalovaný ve vyjádření k žalobě soudu navrhl, aby ji zamítl. Konstatoval, že žalobní námitky se de facto kryjí s námitkami odvolacími a odkázal na jejich vypořádání v odůvodnění napadeného rozhodnutí. K námitkám žalobkyně ve vztahu k přestupku č. 1 uvedl, že nelze srovnávat subjekty, které neprovozují hazardní hry s těmi, které tak činí. Provozování hazardních her je činností přísně regulovanou. Subjekt prodávající zvířecí krmiva nespadá pod regulaci zákona o hazardních hrách. Uvedené tvrzení žalobkyně je tedy irelevantní. Žalovaný dále poukázal na rozsudek Krajského soudu v Plzni ze dne 4. 8. 2020, č. j. 57 A 155/2019-52 a konstatoval, že účelem právní úpravy je především chránit zranitelné skupiny obyvatel, aby nebyly vystavovány všudypřítomnosti hazardu a aby byly před vstupem do budovy varovány, že jsou v budově hazardní hry provozovány. Tyto povinnosti se tedy vzájemně doplňují. Žalobkyně nebyla pokutována za špatné označení provozovny, ale za porušení povinnosti stanovené v § 66 odst. 2 zákona o hazardních hrách. Zřejmým úmyslem zákonodárce je chránit osoby závislé na hazardu. Proto zavedl absolutní zákaz umisťovat na budovu herního prostoru jakékoliv formy propagace na provozování hazardních her či získávání výher, přičemž porušení tohoto zákazu je přestupkem dle § 123 odst. 3 písm. e) téhož zákona. I kdyby označení okolních provozoven (neprovozujících hazardní hry) bylo zcela srovnatelné s provozovnou žalobkyně, neznamenalo by to, že se na provozovně žalobkyně nedovolená forma propagace nenachází. Jedná se o ohrožovací delikt a zcela tedy postačuje, že došlo k porušení zákonné povinnosti (viz rozsudek Krajského soudu v Plzni ze dne 2. 11. 2020, č. j. 57 A 179/2019-106).
16. Ve vztahu k přestupku č. 2 žalovaný uvedl, žalobkyně vytrhla některé pasáže dodatku z kontextu. Povinností obsluhujících v kasinech není pouze obsluha živé hry, ale také zajištění celého provozu kasina. Nezbytným předpokladem pro umožnění jakékoliv živé hry je přitom umožnění vstupu hráčů do kasina, jejich identifikace a registrace (včetně kontroly věku), nehledě na to, že do kasina chodí i hráči směřující k technické hře, kteří taktéž podléhají identifikaci a registraci a další činnosti spojené s provozem živé hry (prodej či výměna žetonů). Bez těchto činností nemůže být živá hra uskutečněna. Při kontrole dne 30. 1. 2019 byli v provozovně pouze dva zaměstnanci. Provozovna je přitom poměrně rozsáhlá, skládá se ze tří místností, z nichž každá je ještě dále členěna. Nebylo tedy nutné provést kontrolní nákup, protože ze shora uvedeného popisu je jednoznačné, že dvě osoby nemohly zajistit chod kasina včetně provozu živé hry. Přesto celní úřad kontrolní nákup provedl a popsal jej v dodatku. Při uskutečňování živé hry jak ji provozuje žalobkyně, sice živá hra proběhne, ale v rozporu s účelem zákona o hazardních hrách, resp. se základním povolením. Závěr, že žalobkyně neumožnila živou hru u 4 hracích stolů živé hry, je tedy správný.

17. K argumentaci žalobkyně týkající se přestupku č. 3 žalovaný s odkazy na judikaturu konstatoval, že opomenutí nahlášení jedné hry z jedenácti nesnižuje společenskou nebezpečnost na nulovou hranici. Porušení zákona o hazardních hrách totiž nelze považovat za bagatelní porušování práva.
18. Žalovaný nesouhlasil ani s tvrzením o šikanozním postupu kontrolní skupiny. Konstatoval, že oprávnění provádět kontrolu vyplývá z kontrolního řádu a dle § 38 odst. 2 zákona č. 17/2012 Sb., o Celní správě České republiky, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „**zákon o celní správě**“), jsou celníci oprávněni užívat při výkonu působnosti podle zákona o hazardních hrách krycí doklady. Dále zopakoval závěry uvedené v protokolu o kontrole a konstatoval, že identifikace nebyla ze strany zaměstnanců žalobkyně provedena řádně.
19. Stran námitek týkajících se výše uložené sankce pak žalovaný uvedl, že celní úřad zohlednil veškeré okolnosti a intenzitu porušení chráněných hodnot a uložil sankci ve výši 0,3 % zákonného rozpětí, což nelze pokládat za nepřiměřené. Pro výši sankce je přitom určující zejména společenská závažnost jednání, nikoliv majetkové poměry pachatele. Ohledně negativních dopadů souvisejících s COVID-19 svá tvrzení žalobkyně nijak blíže nedoložila. Provozovatelem hazardních her navíc může být pouze právnická osoba, která má mimo jiné vlastní zdroje v minimální výši 2 000 000 EUR.

IV. Posouzení věci Městským soudem v Praze

20. Soud ověřil, že žaloba byla podána včas, osobou k tomu oprávněnou a splňuje všechny formální náležitosti na ni kladené. Soud dále přezkoumal napadené rozhodnutí i řízení, které mu předcházelo, podle skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu, a to v rozsahu žalobních bodů, kterými je vázán ve smyslu § 75 odst. 1 a 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „**s. ř. s.**“).

21. Při rozhodování soud vycházel zejména z následující právní úpravy:

Podle § 3 odst. 1 zákona o hazardních hrách se hazardní hrou rozumí hra, sázka nebo los, do nichž sázející vloží sázku, jejíž návratnost se nezaručuje, a v nichž o výhře nebo prohře rozhoduje zcela nebo zčásti náhoda nebo neznámá okolnost.

Podle § 57 odst. 1 zákona o hazardních hrách při živé hře sázející hrají proti krupiérovi, nebo jeden proti druhému u hracích stolů, aniž by byl předem určen počet sázejících a výše sázky do jedné hry.

Podle § 65 odst. 1 zákona o hazardních hrách se herním prostorem rozumí herna nebo kasino.

Podle § 66 odst. 2 zákona o hazardních hrách na budově nebo ve veřejně přístupné vnitřní části budovy, ve které se herní prostor nachází, nesmí být umístěna reklama, sdělení nebo jakékoli jiné formy propagace, zejména slovní, zvukové, pohyblivé, statické, světelné nebo grafické, na provozování hazardních her nebo získání výher.

Podle § 68 odst. 1 zákona o hazardních hrách se kasinem rozumí samostatný, stavebně oddělený prostor, ve kterém je provozována živá hra jako hlavní činnost.

Podle § 68 odst. 2 zákona o hazardních hrách kasino musí být viditelně označeno názvem, který obsahuje slovo „kasino“.

Shodu s prvopisem potvrzuje S. T.

Podle § 70 zákona o hazardních hrách je provozovatel povinen oznámit celnímu úřadu nejméně 5 pracovních dní přede dnem zahájení provozování hazardní hry v herním prostoru okamžik zahájení tohoto provozování.

Podle § 71 odst. 1 zákona o hazardních hrách je provozovatel herny nebo kasina povinen provádět identifikaci návštěvníka při jeho vstupu do herny nebo kasina, ověřit jeho věk a ověřit, zda není zapsán v rejstříku podle § 16.

Podle § 71 odst. 3 zákona o hazardních hrách způsob provádění identifikace a uchovávání identifikačních údajů se řídí zákonem upravujícím některá opatření proti legalizaci výnosů z trestné činnosti a financování terorismu.

Podle bodu 15 výroku IV. základního povolení provozovatel (tj. žalobkyně) zajistí, aby byla účastníkům živé hry v kasinu vždy bezodkladně umožněna současně hra na započitatelných hracích stolech uvedených v povolení k umístění kasina, jejichž provoz byl zahájen.

Podle § 123 odst. 1 písm. c) zákona o hazardních hrách se právnická nebo podnikající fyzická osoba dopustí přestupku tím, že provozuje hazardní hru v rozporu s podmínkami jejího řádného provozování stanovenými v základním povolení, schváleném herním plánem nebo provozuje hazardní hru prostřednictvím jiného modelu technického zařízení, než jaký byl v základním povolení schválen.

Podle § 123 odst. 3 písm. e) zákona o hazardních hrách se právnická nebo podnikající fyzická osoba dopustí přestupku tím, že poruší povinnost podle § 65 nebo 66.

Podle § 123 odst. 3 písm. i) zákona o hazardních hrách se právnická nebo podnikající fyzická osoba dopustí přestupku tím, že v rozporu s § 70 neoznámí celnímu úřadu nejméně 5 pracovních dní přede dnem zahájení provozování hazardní hry v herním prostoru okamžik zahájení provozování hazardní hry.

Podle § 123 odst. 3 písm. j) zákona o hazardních hrách se právnická nebo podnikající fyzická osoba dopustí přestupku tím, že neprovede identifikaci návštěvníka při jeho vstupu do herny nebo kasina podle § 71.

Podle § 123 odst. 7 písm. a) zákona o hazardních hrách za přestupek podle odstavce 1 lze uložit pokutu do 50 000 000 Kč, jde-li o přestupek podle písmene a), b), c), d), e), f), n) nebo r).

22. Soud předesílá, že se v podstatných bodech zcela ztotožnil s posouzením věci, jak je učinily správní orgány obou stupňů. Jelikož žalobkyně v podstatě nepředkládá novou argumentaci, nýbrž pouze částečně rozvíjí námitky uplatněné již ve správním řízení, je možné pro stručnost odkázat na podrobná odůvodnění správních rozhodnutí. K tomu srov. rozsudek NSS ze dne 27. 7. 2007, č. j. 8 Afs 75/2005-130, publikovaný pod č. 1350/2007 Sb. NSS, podle něhož *„je-li rozhodnutí žalovaného správního orgánu řádně odůvodněno, je z něho zřejmé, proč žalovaný nepovažoval právní argumentaci účastníka řízení za důvodnou a proč jeho odvolací námitky považoval za liché, mylné nebo vyvrácené, shodují-li se žalobní námitky s námitkami odvolacími a nedochází-li krajský soud k jiným závěrům, je přípustné, aby si krajský soud správné závěry se souhlasnou poznámkou osvojil.“* Soud konstatuje, že se s právním posouzením správních orgánů v podstatě ztotožňuje.
23. Stran prvního žalobního bodu (k přestupku č. 1), soud se neztotožnil s názorem žalobkyně, že žalovaný řádně neodůvodnil dovození vazby na provozování hazardních her. Žalovaný v odůvodnění napadeného rozhodnutí jasně popsal skutkový stav a označil fotografie jej dokládající, které jsou součástí správního spisu. Dále žalovaný vyložil a aplikoval § 66 odst.

Shodu s prvopisem potvrzuje S. T.

2 zákona o hazardních hrách a vysvětlil jeho podstatu a účel, když mimo jiné uvedl, že z „popisu vnějšího pláště budovy, kde se nachází herní prostor, je bezpochyby zřejmé, že grafické vyobrazení korunky i nápisy jsou spojeny s herním prostorem“ a „sám odvolatel na webových stránkách uvádí, že chce směřovat k hráčství relaxačnímu a odkazuje na Jamese Bonda, tedy hlavního představitele románu Iana Fleminga, na základě kterého vzniklo několik oficiálních celovečerních filmů, mimo jiné i film „Casino Royale“, tudíž je zde opět odkaz a spojitost s hazardními hrami.“ Z uvedených pasáží zasazených do kontextu odůvodnění napadeného rozhodnutí dle soudu jasně vyplývá, že symbol korunky a slovo „ROYAL“ nebo „ROYALE“ ve spojení se slovem „CASINO“ jsou způsobilé vůči široké veřejnosti představovat propagaci hazardní hry. Žalovaným zmíněný román Casino Royale Iana Fleminga a podle něj natočené snímky jsou úspěšné a všeobecně známé, přičemž tato díla vykreslují hazardní hry spíše jako vznešenou a napínavou kratochvíli (tomu odpovídá i překlad slova „royal“ jako „královský“), než jako rizikovou činnost hodnou přísné regulace, jak ji primárně vnímá zákon o hazardních hrách (srov. důvodovou zprávu k tomuto zákonu). S ohledem na to mohly předmětné prvky v běžném spotřebiteli vyvolat právě takovou či podobnou asociaci. Symbol korunky jakožto obrazové označení pak výše uvedené dále umocňuje. Vzhledem k právě uvedenému (a k četnosti použití) byly předmětné prvky způsobilé na první pohled upoutat pozornost kolemjdoucích a přilákat je do provozovny. Pro porušení povinnosti stanovené § 66 odst. 2 zákona o hazardních hrách přitom postačuje i decentnější vybízení k hraní hazardních her. Takovou skutečnost je pak případně třeba zohlednit při ukládání správního trestu (srov. rozsudek Krajského soudu v Praze ze dne 22. 11. 2021, č. j. 51 Af 40/2020-31).

24. Z napadeného rozhodnutí nevyplývá, že při použití slova Royal nebo Royale se v případě prodejce krmiv pro kočky a psy o reklamu nejedná. Žalovaný obratem, že žalobkyně „*není ani prodejce či výrobce výrobků, např. krmiv pro kočky a psy (...)*“ toliko poukázat na odlišné postavení z hlediska předmětu činnosti a odpovídající právní regulace. Rozdílnost mezi označením u výrobce krmiv a u provozovatele hazardních her je v daném případě založena právě zákazem reklamy a jiné formy propagace, který je stanoven v § 66 odst. 2 zákona o hazardních hrách, jímž se zákonodárce snaží zabránit přilákání kolemjdoucích k návštěvě herního prostoru. Žádným obdobně formulovaným omezením výrobce krmiv vázán není, jelikož přilákání potenciálních zákazníků v této oblasti zákonodárce jako nežádoucí nevyhodnotil. Podobně je tomu i u žalobkyní zmíněných sázkových kanceláří. S ohledem na výše uvedené soud neshledal, že by žalovaný v této souvislosti uplatnil „dvojí metr“ v neprospěch žalobkyně. Jeho postup toliko reflektuje zákonnou úpravu.
25. Z odůvodnění napadeného rozhodnutí jasně vyplývá, že žalovaný shledal v daném kontextu protiprávním užití slova „ROYAL“ a symbolu korunky. Jednání žalobkyně hodnotil ve světle § 66 odst. 2 zákona o hazardních hrách a zaměřuje se hlavně na výklad a aplikaci tohoto ustanovení. O označení provozovny „Casino“ hovořil v souvislosti se slovem „Royal“ a znakem korunky. Na straně 10 napadeného rozhodnutí přitom uvedl, „*že co se týče informační povinnosti stanovené § 68 odst. 2 zákona o hazardních hrách, vyobrazení loga korunky a předmětných nápisů jednoznačně překračuje povinnost označit provozovnu odvolatele [žalobkyně]. Předmětná loga a nápisy se na budově provozovny vyskytují opakovaně, čímž navíc ve spojení s jejich provedením nelze v daném případě shledat jiný smysl než reklamní (propagační).*“ S ohledem na právě uvedené nelze na základě žalobkyní izolovaně uvedeného úryvku z napadeného rozhodnutí, „*spojitost označení provozovny s provozováním hazardních her bude zjevná rovněž osobám, které v dané provozovně nikdy nebyly*“, dovodit, že se žalovaný

Shodu s prvopisem potvrzuje S. T.

„snaží pokutovat žalobkyni za špatné označení provozovny“, když citovaná poznámka představuje naprosto marginální část argumentace a pouze dokresluje situaci. Zákonné označení kasina dle

§ 68 odst. 2 zákona o hazardních hrách žalobkyně doplnila o takové prvky, které představují

propagaci provozování hazardních her ve smyslu § 66 odst. 2 zákona o hazardních hrách. K objasnění vztahu a podstaty § 66 odst. 2 a § 68 odst. 2 zákona o hazardních hrách soud odkazuje na žalovaným citované rozsudky Krajského soudu v Plzni ze dne 4. 8. 2020, č. j. 57 A 155/2019-52 a ze dne 23. 2. 2022, č. j. 77 A 18/2019-56.

26. Ve vztahu k druhému žalobnímu bodu soud konstatuje, že není pravdou, že by uložení pokuty bylo založeno na pouhé domněnce. Celní úřad v provozovně žalobkyně provedl kontrolu dne 30. 1. 2019 a došetření věci dne 26. 3. 2019, při nichž si opatřil podklady pro vydání prvostupňového rozhodnutí. Při první kontrole se v provozovně nacházeli dva zaměstnanci žalobkyně, přičemž dle jejich pracovních smluv jeden vykonával práci barmana a dohledu na provoz VHP, druhý práci servírky a dohledu na provoz VHP. Již z této skutečnosti nade všechny důvodné pochybnosti vyplývá, že žalobkyně v rozporu s bodem 15 výroku IV. základního povolení v čase kontroly dne 30. 1. 2019 nezajistila, aby byla účastníkům živé hry v kasinu vždy bezodkladně umožněna současně hra na započitatelných hracích stolech uvedených v povolení k umístění kasina, jejichž provoz byl zahájen. Toliko dva přítomní zaměstnanci bezpochyby nemohli v odpovídající míře zastat roli krupiérů, jak je popsána níže, u čtyř započitatelných stolů živé hry a zároveň zajistit další aspekty provozu kasina. Již na základě této skutečnosti, tedy i bez provedení kontrolního nákupu, by bylo možno dospět k závěru, že se žalobkyně dopustila přestupku podle § 123 odst. 1 písm. c) zákona o hazardních hrách.
27. Přesto bylo celním úřadem dne 26. 3. 2019 provedeno došetření věci ve smyslu § 21 odst. 2 kontrolního řádu. Celní úřad k došetření přistoupil za účelem provedení kontrolního nákupu zhruba 3 měsíce od kontroly provedené dne 30. 1. 2019 v reakci na námitku žalobkyně, že v rámci ní nebyla provedena „praktická ukázka“. V tom soud nespatřuje svévolný či dokonce šikanozní postup celního úřadu vůči žalobkyni. Žádná bližší tvrzení či důkazy ohledně šikanozního postupu celního úřadu či žalovaného přitom žalobkyně nepředestřela.
28. K požadavku, aby byla bezodkladně umožněna současně hra na započitatelných hracích stolech uvedených v povolení k umístění kasina, a související úloze krupiéra se zdejší soud v případě podobném nyní posuzovanému již vyslovil v rozsudku ze dne 23. 2. 2023, č. j. 15 Af 30/2020-57 v němž na základě judikatury NSS konstatoval, že *„pro živou hru v kasinu je charakteristická nezastupitelná role krupiéra, který vykonává veškeré činnosti související s provozem živé hry (např. přijímá a vydává žetony, vyzývá hráče k ukončení sázek, dohlíží nad dodržováním pravidel hry, organizuje hru atd.). Krupiér tedy musí aktivně sledovat hru a věnovat se každému stolu zvlášť, aby mohly být splněny výše uvedené požadavky“*, dále *„živá hra musí být zájemcům poskytnuta po celou provozní dobu kasina, a to bezodkladně a současně na všech započitatelných stolech. Je-li stůl živé hry volný, nesmí hráč čekat, než bude krupiér dostupný; musí být obsloužen bezprostředně (bezodkladně). To platí též pro samotný průběh živé hry. Není přípustné, aby se krupiér při živé hře věnoval na přeskáčku dvěma hráčům u dvou stolů živé hry. Soud pro úplnost dodává, že pozdní příchod třetí osoby do provozovny nevylučuje odpovědnost žalobkyně také proto, že ze tří přítomných zaměstnanců musel jeden provádět registraci návštěvníků kasina, a nemohl tak současně vykonávat funkci třetího krupiéra, nicméně ani počet tří krupiérů by v daném případě s ohledem na počet stolů živé hry uvedený v povolení*

Shodu s prvopisem potvrzuje S. T.

k umístění kasina nepostačoval. Žalobkyně tedy nenaplnila svou povinnost umožnit hru u 4 stolů živé hry [tedy stejný počet jako v právě posuzovaném případě] po celou dobu provozu kasina“ a konečně „s ohledem na počet stolů živé hry uvedený v povolení k umístění kasina, byla žalobkyně povinna mít v kasinu přítomny 4 krupiéry během celé provozní doby. Jedině tak mohla při projevení hráčského zájmu bezodkladně umožnit živou hru současně na všech započitatelných stolech a zajistit dodržování pravidel živé hry. Plnění této povinnosti provozovatele kasina je finančně nákladné, ale takový účinek zákonodárce zamýšlel; chtěl soustředit provoz hazardních her do větších kasin a předejít vzniku kvazikasina“. Uvedené závěry vyplývají také z rozsudku NSS ze dne 1. 2. 2023, č. j. 7 As 291/2022-42, v němž NSS jednoznačně konstatoval, že „ačkoli § 68 odst. 4 zákona o hazardních hrách výslovně neobsahuje pravidlo „jeden stůl, jeden krupier“, účel živé hry vyžaduje, aby měl každý stůl živé hry svého krupiéra po celou provozní dobu kasina“. Dále lze v tomto směru odkázat také na rozsudek NSS ze dne 2. 9. 2020, č. j. 6 As 196/2020-32, rozsudek Krajského soudu v Praze ze dne 31. 1. 2022, č. j. 55 Af 58/2020-33 a účel zákona o hazardních hrách, vyjádřený v důvodové zprávě k tomuto zákonu (zejm. k jeho § 57 a § 68).

29. Jak již bylo soudem shora konstatováno, při kontrole celního úřadu ze dne 30. 1. 2019 byly v provozovně žalobkyně přítomni pouze dva zaměstnanci. Z výše uvedeného je přitom zřejmé, že v tomto počtu nemohli dostát požadavku uvedenému v bodě 15 výroku IV. základního povolení, jelikož obsluze čtyř započitatelných stolů živé hry uvedených v povolení k umístění herního prostoru kasina se potenciálně mohly věnovat pouze dvě osoby (namísto potřebných čtyř), a to ještě pouze za současného zajišťování dalšího provozu kasina. Právě ve vztahu k tomuto jednání byla žalobkyně dle bodu B) výroku o vině prvostupňového rozhodnutí shledána vinnou ze spáchání přestupku. Soud dodává, že během došetření věci provedeného dne 26. 3. 2019 byli přítomni tři zaměstnanci žalobkyně. Byl proveden kontrolní nákup, při němž všechny čtyři stoly živé hry najednou obsluhovali dva krupiéři. Ani tento poměr však zjevně nedostojí výše nastíněnému pravidlu, plynoucímu také z judikatury NSS, jeden stůl - jeden krupier.
30. K vyjádření plk. Ing. Müllera, ředitele odboru dohledu žalovaného, ze dne 14. 8. 2019, č. j. 39397/2019-900000-331.1, pak soud uvádí, že toto není právně závazné. Jsou-li prvostupňové a napadené rozhodnutí s tímto vyjádřením v rozporu, nezakládá tato skutečnost nezákonnost napadeného rozhodnutí. Nadto je nutno konstatovat, že ve vyjádření vyslovený názor, že „kontrolní činnost naopak nebude založena na prostém porovnání počtu započitatelných herních stolů a počtu krupierů“, byl později korigován výše zmíněnou judikaturou správních soudů.
31. Ve třetím žalobním bodu (k přestupku č. 3) žalobkyně namítala, že předmětné jednání bylo pouze administrativním pochybením bez společenské škodlivosti. Soud předně konstatuje, že společenská škodlivost je zpravidla dána již samotným naplněním skutkové podstaty přestupku, jak ji popisuje zákonná úprava (v daném případě jde o § 123 odst. 3 písm. i) zákona o hazardních hrách), přičemž blíže posuzovat materiální státní význam zejména v hraničních případech (srov. např. rozsudky NSS ze dne 14. 12. 2009, č. j. 5 As 104/2008-45, ze dne 9. 8. 2012, č. j. 9 As 34/2012-28 nebo ze dne 30. 3. 2011, č. j. 1 Afs 14/2011-62). Soud žalobkyni tvrzený důvod, tedy administrativní pochybení, za takovou specifickou okolnost nepovažuje. Vůlí zákonodárce bylo stanovit hranici pro oznámení okamžiku zahájení provozování hazardní hry v herním prostoru na 5 pracovních dnů, nikoli na pozdější dobu (§ 70 zákona o hazardních hrách). Překročení této hranice pak označil za přestupkové

Shodu s prvopisem potvrzuje S. T.

jednání (§ 123 odst. 3 písm. i) zákona o hazardních hrách). Odpovědnost za přestupek žalobkyně jakožto právnické osoby je přitom objektivní (bez ohledu na zavinění), a žalobkyně tedy odpovídá také za administrativní pochybení. Závažnost předmětného jednání, byť není vysoká, lze tedy zohlednit toliko při stanovení výše sankce. Smyslem oznamovací povinnosti podle § 70 zákona o hazardních hrách je přitom zajištění informovanosti celních úřadů tak, aby byly schopny efektivně vykonávat dozor nad dodržováním právní regulace v oblasti hazardních her. Stanovení relativně přísných pravidel je přitom podle jeho důvodové zprávy jedním z východisek zákona o hazardních hrách, jelikož přispívá k omezování rizik, která hazardní hry pro jedince a potažmo společnost představují. Také s ohledem na účel předmětné zákonné povinnosti tedy v žádném případě nelze dospět k závěru, že by u předmětného jednání, kterým byl spáchán přestupek č. 3, chyběla společenská škodlivost.

32. Čtvrtý žalobní bod (k přestupku č. 4) se týkal porušení povinnosti provést identifikaci návštěvníka při jeho vstupu do kasina podle § 71 odst. 1 zákona o hazardních hrách. Soud v tomto bodě nepovažuje postup celního úřadu za šikanozní. Ze správního spisu nevyplývá, že „kontrolní skupina již od počátku měla zájem žalobkyni pokutovat, a to za každou cenu“. Předložení krycího dokladu (cizí registrační karty bez fotografie) členem kontrolní skupiny v rámci kontrolního úkonu bezprostředně předcházejícího předložení pověření ke kontrole (§ 5 odst. 2 písm. c) kontrolního řádu) k ověření dodržení řádného procesu identifikace podle § 71 odst. 1 zákona o hazardních hrách představuje legitimní postup, jelikož podobně by se s cílem neoprávněně vstoupit do herního prostoru mohl zachovat i opravdový návštěvník provozovny. Vpuštění takové osoby do herního prostoru je nežádoucí a odporuje § 17 či § 69 zákona o hazardních hrách. Mimo jiné i tomu má zabránit povinnost provozovatele provádět identifikaci návštěvníka při vstupu do kasina. Jinak než předložením krycího dokladu by nebylo možné uspokojivě naplnit účel kontroly dodržování této konkrétní povinnosti žalobkyně. Totiž prověřit, zda žalobkyně řádně provádí identifikaci návštěvníků kasina, tedy zda po nich vyžaduje předložení průkazu totožnosti (z průkazu totožnosti je mimo jiné patrná podoba osoby, což doklad předložený členkou kontrolní skupiny nesplňoval), z něž ověří a zaznamená identifikační údaje v rozsahu a způsobem, který vyžaduje § 71 odst. 3 zákona o hazardních hrách ve spojení zejména s § 8 odst. 2 zákona č. 253/2008 Sb., o některých opatřeních proti legalizaci výnosů z trestné činnosti a financování terorismu, ve znění pozdějších předpisů. Předmětného jednání se dopustil zaměstnanec žalobkyně, podle § 20 odst. 1 a 2 přestupkového zákona je tedy žalobkyni přičitatelné a žalobkyně je za něj odpovědná. Potřebu používat krycí doklady při výkonu působnosti v oblasti hazardních her shledal i zákonodárce, když tento nástroj zaměstnancům celní správy výslovně svěřil přijetím zákona č. 80/2019 Sb., kterým se mění některé zákony v oblasti daní a některé další zákony, čímž mimo jiné došlo k vložení § 38 odst. 2 do zákona o celní správě, který předmětné oprávnění zakotvuje. Soud si je vědom, že toto ustanovení nabylo účinnosti až 1. 4. 2019, tedy po provedení kontroly 30. 1. 2019. Přípustnost použití krycího dokladu v nynějším případě však lze, jak bylo uvedeno výše, dovodit z účelu kontroly, povahy povinnosti, která byla jejím předmětem a z požadavku na efektivitu kontroly. Ani námitky uvedené ve čtvrtém žalobním bodě tedy soud důvodnými neshledal.
33. K pátému žalobnímu bodu, poukazujícimu na nepřiměřenost uložené sankce, soud nejprve v obecné rovině uvádí, že při posuzování zákonnosti uložené sankce přezkoumává pouze to, zda správní orgán při stanovení její výše zohlednil všechna zákonem stanovená kritéria, zda jsou jeho úvahy v souladu se zásadami logiky, zda správní orgán nevybočil z mezí správního uvážení nebo jej nezneužil a zda uložená pokuta není likvidační (srov. např. usnesení

rozšířeného senátu NSS ze dne 20. 4. 2010, č. j. 1 As 9/2008 - 133, publikovaný pod č. 2092/2010 Sb. NSS, nebo nálezy Ústavního soudu ze dne 13. 8. 2002, sp. zn. Pl. ÚS 3/02, a ze dne 9. 3. 2004, sp. zn. Pl. ÚS 38/02).

34. Žalobkyně v žalobě označila uloženou pokutu za nepřiměřenou a likvidační. Toto své obecné tvrzení však nekonkretizovala, k možným likvidačním účinkům pokuty nic bližšího neuvedla (např. stav svých účtů, výši svého obrátu, výši příjmů a výdajů apod.) a na podporu tohoto svého tvrzení rovněž nepředložila žádné důkazy (např. aktuální výpisy z účtů, účetní závěrku atd.). Obecně tvrzený negativní dopad koronavirových opatření v oblasti podnikání žalobkyně (nemožnost provádět podnikatelskou činnost a navyšování ztrát) k prokázání likvidačního charakteru či nepřiměřenosti uložené sankce v žádném případě nepostačuje. Námitka žalobkyně, že uložená pokuta je pro ni likvidační, je jen ničím neprokázaným tvrzením. Nadto byla formulována pouze obecně, a soud se k ní tudíž mohl rovněž vyjádřit pouze v obecné rovině (srov. např. rozsudek NSS ze dne 23. 6. 2005, č. j. 7 Afs 104/2004 - 54, nebo ze dne 18. 7. 2013, č. j. 9 Afs 35/2012 - 42).
35. Jak vyplývá z usnesení rozšířeného senátu NSS ze dne 20. 4. 2010, č. j. 1 As 9/2008-133, předpokládá se určitá součinnost pachatele k případnému zjištění jeho osobních a majetkových poměrů: „*bude tedy záležet především na účastníku řízení, zda projeví svůj zájem na tom, aby uložená pokuta pro něj neměla likvidační důsledky tím, že správnímu orgánu poskytne základní údaje o svých osobních a majetkových poměrech a tyto také věrohodným způsobem doloží či umožní správnímu orgánu, aby ověřil jejich pravdivost*“. Není pochyb o tom, že uložená sankce musí pro pachatele představovat negativní důsledek jeho protiprávního jednání, neboť jediné tak může mít požadovaný represivní i výchovný účinek. Závažnost protiprávního jednání, za které byla žalobkyně v projednávané věci sankcionována, je obecně vyjádřena horní hranicí sazby pokuty, kterou zákon s tímto jednáním spojuje a která podle § 123 odst. 7 písm. a) zákona o hazardních hrách činí 50 000 000 Kč. Žalobkyni ve výsledku uložená pokuta se přitom pohybuje při samé dolní hranici zákonné sazby, představuje toliko 0,3 % z maximální možné výše.
36. Celní úřad se odůvodněním výše uložené pokuty zabýval zejména na stranách 20 až 23 svého rozhodnutí, žalovaný pak na stranách 19 a 20 napadeného rozhodnutí. V posuzované věci byla žalobkyni uložena pokuta ve výši 150 000 Kč. Při správním uvážení o výši pokuty správní orgány zohlednily míru závažnosti přestupku, jeho povahu, dotčený právem chráněný zájem, okolnosti případu a povahu činnosti žalobkyně. Poukázaly i na skutečnost, že žalobkyně je osobou, která se zabývá podnikáním v oblasti provozování hazardních her, a aby tuto činnost mohla provozovat, musela mj. splnit podmínky finančního charakteru dané zákonem o hazardních hrách. Dle § 6 odst. 1 písm. b) bod 4 zákona o hazardních hrách musí například disponovat vlastními zdroji v minimální výši 2 000 000 EUR. Soud považuje úvahy správních orgánů o výši uložené pokuty za zcela dostatečné, racionální a ucelené. Žalobkyni uloženou sankci tak v žádném případě nelze považovat za nepřiměřenou či snad likvidační.
37. Vzhledem k tomu, že soud neshledal žádnou z žalobních námitek důvodnou, žalobu podle § 78 odst. 7 s. ř. s. prvním výrokem rozsudku zamítl.
38. Za splnění podmínek stanovených v § 51 odst. 1 s. ř. s. rozhodl soud o věci bez nařízení ústního jednání.

Shodu s prvopisem potvrzuje S. T.

39. Druhým výrokem rozsudku pak soud v souladu s § 60 odst. 1 s. ř. s. rozhodl, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť žalobkyně nebyla ve sporu úspěšná a žalovanému žádné účelně vynaložené náklady v řízení nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 29. března 2023

JUDr. PhDr. Štěpán Výborný, Ph.D., v. r.
předseda senátu